

Nr 165

Av herrar **Holmberg** och **Nilsson** i Gävle, *om en mellanriksväg från Arjeplog till Norge.*

(Lika lydande med motion nr 139 i Första kammaren)

Inte heller i årets statsverksproposition har föreslagits några åtgärder för att realisera det gamla önskemålet om en mellanriksväg från Norrbotten till Norge. Den kommunistiska riksdagsgruppen har fört denna fråga på tal i riksdagen vid upprepade tillfällen de senaste femton åren. Det har då gällt den s. k. Graddisvägen, som vi fortfarande vill framhålla som det mest angelägna projektet utan att därför förringa betydelsen av andra förslag till mellanriksvägar från Norrbotten.

Kravet på mellanriksvägar har enhälligt stöd hos hela det norrbottniska folket. Enstaka undantag som diskuterat mellanriksvägarnas lämplighet ur militär synpunkt kan icke i längden få utgöra skäl mot en lösning av dessa frågor. Numera är det ju dess bättre så att de militära myndigheternas veto även mot andra vägbyggen samt liknande restriktioner av annat slag har eliminerats med hänsyn till de stora skador som tillfogats skilda norrbottensintressen genom militärmyndigheternas åtgärder. I den mån de militära ingripandena varit hinder för Graddisvägens tillkomst bör nu också dessa hinder undanröjas.

De kommunistiska motionärerna har också kunnat stödja sig på utlåtanden från näringsorganisationer och skogsförvaltningar och framför allt kunnat åberopa länsstyrelsens upprepade förslag om en mellanriksväg över Graddis.

Alla de skäl som framhållits i de kommunistiska förslagen har med åren kommit att få allt större styrka. Vägförbindelsen till Norge har till exempel diskuterats i samband med de nu aktuella frågorna om en ny näringspolitisk giv för den sydvästra länsdelen över huvud taget. Vi vill därför erinra om följande, som chefen för finansdepartementet yttrade, när utredningen om malmfonden tillsattes:

Den som känner stämningarna och har personliga erfarenheter av diskussionerna i norra Sverige kan inte undgå att observera, att man där uppe känner sig i viss mån misslottad såsom leverantör av den svenska industriens kraftresurser såsom leverantör av skogsprodukterna och i stor utsträckning såsom leverantör av den naturtillgång, som heter malm. Man anser att man icke får tillbaka vad man rätteligen borde få tillbaka. — — — — —

Jag tror att det är på hög tid att man från samhällets sida, när det enskilda intresset inte orkar med det, demonstrerar en klar positiv vilja att

göra någonting, som är befruktande och till nytta för Norrland ur synpunkten av *ett mera differentierat näringsliv och därmed också en bättre försvarsberedskap gentemot konjunktorens fluktuationer.*

Allt detta är riktigt. Men det är svårt att ta finansministern på allvar, så länge statsmakterna motsätter sig att den sydvästra länsdelen ges en så grundläggande ekonomisk stimulans som mellanriksvägen skulle bli.

Med hänvisning till vad sålunda anförts föreslår vi,

att riksdagen beslutar att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om snabba åtgärder — helst förslag redan till innevarande riksdag — i syfte att åstadkomma en mellanriksväg från Arjeplogs kommun till Norge.

Stockholm den 24 januari 1961

Helmer Holmberg

Henning Nilsson